

Mislykkede oppkjøp:

Skattemessig fradrag for transaksjonskostnader

Skattedirektoratet har i en uttalelse av 8. mai 2013 konkludert med at skattyter ikke har fradagsrett for kostnader pådratt ved mislykkede oppkjøp når en skulle ha kjøpt aksjer omfattet av fritaksmetoden. Vi stiller oss tvilende til at denne konklusjonen er riktig.

Artikkelen er forfattet av:

Advokat
Stian Roska Revheim
Advokatfirmaet PwC

Advokat
Synne Bjotveit
Advokatfirmaet PwC

Etter vår oppfatning er det gode holdpunkter for at det foreligger umiddelbar fradagsrett for disse kostnadene som en løpende driftsutgift etter skatteloven § 6–1, jf. § 6–24 første ledd. Dette vil være tema for artikkelen.

Fradagsrett for transaksjonskostnader ved oppkjøp av aksjer innenfor fritaksmetoden er et område skatteetaten har hatt fokus på de siste årene. Vår erfaring viser at dette er et område hvor mange skattytere har trådt feil. Selskapene risikerer i så fall endring av ligning og tilleggsskatt.

Transaksjonsmarkedet har historisk gått veldig bra, og investorene er ofte grundige i sine undersøkelser i forkant av oppkjøp og fusjoner mv. Kjøper pådrar seg i denne forbindelse betydelige kostnader til blant annet eksterne rådgivere i forbindelse med due diligence, kontraktforhandlinger og andre forberedelser. I en del tilfeller blir det ikke noe av oppkjøpet, og investoren sitter igjen med transaksjonskostnader som ved mislykket forsøk på kjøp av aksjer innenfor fritaksmetoden etter skattemyndighetenes oppfatning aldri vil komme til skattemessig fradrag.

Der skatteetaten tar tak i disse sakene, ser de på både skattemessige fradrag og fradrag for inngående merverdiavgift. Det er retten til skattemessige fradrag som vil bli omhandlet i denne artikkelen. Vi gjør oppmerksom på at den avgiftsmessige vurderingen avviker fra den skattemessige vurderingen, slik at det kan foreligge fradagsrett for inngående merverdiavgift selv om det ikke er hjemmel for skattemessig fradagsrett.

Generelle vilkår for fradagsrett

Før vi drøfter den konkrete problemstillingen, vil vi kort redegjøre for de generelle vilkårene for skattemessig fradagsrett. Etter skattelovens § 6–1 gis det fradrag for en kostnad som er «*pådratt for å erverve, vedlikeholde eller sikre en skattepliktig inntekt*». For å få skattemessig fradrag for en kostnad er det således to grunnvilkår som må være oppfylt. For det første må kostnaden være oppofret. I tillegg må kostnaden ha *tilknytning* til et skattepliktig inntektserverv.

Dersom begge vilkårene er oppfylt, foreligger direkte fradagsrett. I de tilfellene det foreligger direkte fradagsrett for kostnaden, vil 27 % av kostnaden reduseres gjennom skatteoppgjøret, forutsatt at skattyter er i skatteposisjon.

Dersom kostnaden er oppofret, men ikke er tilknyttet et skattepliktig inntektserverv, vil kostnaden ikke komme til fradrag på noe tidspunkt.

Dersom kostnaden er tilknyttet et skattepliktig inntektserverv, men ikke er oppofret, vil kostnaden måtte aktiveres på det

formuesobjektet som erverves som en del av aksjenes inngangsverdi.

Aksjer kan ikke avskrives, og når fritaksmetoden kommer til anvendelse, innebærer dette at en eventuell gevinst ikke blir skattepliktig inntekt når aksjene selges. Transaksjonskostnader som ikke kommer til fradrag umiddelbart ved kjøpet, vil således aldri komme til fradrag. Ved kjøp av aksjer er det derfor av stor betydning om en kostnad kan fradragføres direkte eller må aktiveres.

Nærmere om oppofrelseskravet

Oppofrelsesvilkåret innebærer at det må foreligge en reduksjon i skattyters formuesstilling. Kjøp av en aksje er en investering og innebærer ingen oppofrelse ettersom kjøpers formuesstilling ikke blir redusert.

Ved kjøp av varige verdier, slik som aksjer, skal kostnadene aktiveres og inngå i aksjenes skattemessige kostpris, jf. skatteloven § 10–32 annet ledd siste punktum. Først ved realisasjon av aksjene vil disse kostnadene anses oppofret og komme til skattemessig fradrag. For aksjer som omfattes av fritaksmetoden, vil disse transaksjonskostnadene som nevnt ikke komme til fradrag. Direkte fradagsrett må således avgrenses mot kostnader som anses som en del av investeringen og som er aktiveringspliktige på kjøpsobjektet. Vi vil komme nærmere tilbake til dette skillet nedenfor.

Nærmere om tilknytningskravet

Tilknytningsvilkåret innebærer at kostnaden må knytte seg til en inntekt som er skattepliktig til Norge. Fritaksmetoden innebærer at selskapsaksjonærer som

holdepunkter for å sette en slik begrensning. Også kostnader som pådras før man er blitt aksjeeier, for eksempel ved et mislykket oppkjøp, vil etter vår oppfatning være omfattet av bestemmelsen. Etter forarbeidene fremgår det at grensen skal trekkes etter det tradisjonelle skillet mellom direkte fradragberettigede kostnader og aktiveringspliktige kostnader. De kostnadene som skal aktiveres, er transaksjonskostnader som er regulert i skatteloven § 6–24, 2. ledd, og forutsetningen vil etter vår oppfatning være at det gjennomføres et oppkjøp, jf. neste punkt.

Transaksjonskostnader – skatteloven § 6–24 (2)

Etter skatteloven § 6–24, 2. ledd fremgår det at det «gis likevel ikke fradrag for ervervs- og realisasjonskostnader.»

Ervervs- og realisasjonskostnader knytter seg til selve aksjeinvesteringen, og aktiveres som en del av inngangsverdien på aksjene. Slike kostnader kan derfor ikke fradragføres direkte. For aksjer mv. som omfattes av fritaksmetoden, jf. skatteloven § 2–38, kommer slike kostnader aldri til fradrag. Som eksempel på ervervs- og realisasjonskostnader nevnes i forarbeidene⁴ kostnader til mekler, gebyrer, forhandlinger, bedriftsgjennomgang (Due Diligence), kontraktutforming og kostnader ved tvist om eiendomsrett til aksjer.

Skillet mellom løpende fradragberettigede eierkostnader og ikke-fradragberettigede kostnader etter skatteloven § 6–24 annet ledd skal i henhold til forarbeidene trekkes etter det tradisjonelle skillet mellom direkte fradragberettigede kostnader og aktiveringspliktige kostnader.⁵ Både ordlyden og forarbeidene trekker helt klart i retning av at transaksjonskostnader forutsetter at det gjennomføres et oppkjøp. Det er først på dette tidspunkt selskapet har en aksje å aktivere kostnaden på. Dersom det ikke gjennomføres et oppkjøp, vil det ikke være noen aksje å aktivere kostnaden på. Da vil man etter vår oppfatning måtte falle tilbake på regelen i § 6–24, 1. ledd som innebærer at kostnaden er direkte fradragberettiget.

Uttalelse av Skattedirektoratet av 8. mai 2013 – transaksjonskostnader ved oppkjøp som mislykkes

Skatteetaten har imidlertid inntatt motsatt standpunkt. Skattedirektoratet har i en uttalelse av 8. mai 2013 bekreftet det som

FRADRAGSBERETTIGEDE: Kostnader knyttet til oppkjøp som ikke blir gjennomført, er etter artikkelforfatternes mening direkte fradragberettigede, selv om det dreier seg om aksjer som ville ha vært omfattet av fritaksmetoden.

hovedregel fritas for beskatning av gevinst og utbytte på aksjer, jf. skatteloven § 2–38, samtidig som det ikke gis fradragrett for tilsvarende tap. Ettersom inntekter på aksjer innenfor fritaksmetoden er skattefrie, innebærer dette at tilknytningskravet som utgangspunkt ikke er oppfylt for kostnader som er pådratt i forbindelse med ervervet.

Selv om en kostnad relaterer seg til oppkjøp, er det i rettspraksis akseptert at kostnader som kjøper pådrar seg tidlig i oppkjøpsfasen, for eksempel vurdering av virksomhetens fremtidige strategi og kartlegging og vurdering av målselskaper, har tilknytning til løpende drift.¹ Disse kostnadene er dermed direkte fradragberettigede etter hvert som de pådras, jf. skatteloven § 6–1.

Kjøper bør i disse tilfellene foreta en konkret vurdering av hvilke kostnader som kan fradragføres direkte hos kjøper og hvilke kostnader som må henføres til inngangsverdien på aksjene som ev. erverves.

Dersom kostnaden knytter seg både til aksjeerhvervet og den løpende driften, skal det etter rettspraksis normalt legges avgjørende vekt på hovedformålet med kostnaden.

Unntak fra tilknytningskriteriet – særregel i skatteloven § 6–24 (1)

Etter skatteloven § 6–24, 1. ledd gis det fradrag for «kostnad som pådras for å erverve inntekt som er fritatt for skatteplikt etter § 2–38». Denne bestemmelsen er et unntak fra hovedregelen om at en kostnad må være tilknyttet et skattepliktig inntektsverv.

Denne særbestemmelsen må ses i sammenheng med skatteloven § 2–38 sjette ledd, hvor 3 % av aksjeutbytte fra annet selskap som hovedregel skal inntektsføres. Av forarbeidene til 3 %-regelen følger det at denne regelen skal kompensere for at det gis fradrag etter § 6–24 første ledd selv om aksjeinntektene ikke er skattepliktige.²

I praksis er denne særbestemmelsen forstått slik at det gis fradrag for løpende eierkostnader, i samme utstrekning som om selskapet hadde falt utenfor fritaksmetoden. Dette gjelder for eksempel et morselskap som har kostnader til løpende drift av datterselskapene. Typiske kostnader til ledelse og administrasjon, strategiarbeid, finansieringskostnader, markedsføringskostnader, kostnader til endring av selskapsstrukturen mv.³, er fradragberettigede. Dette er kostnader som normalt pådras etter at selskapet er blitt aksjeeier. Basert på lovens ordlyd og forarbeidene er det imidlertid etter vår oppfatning ikke

² Ot.prp. nr. 1 2008-2009 pkt. 6 og Prop. 1 LS 2011-2012 kap. 14.

³ Utv. 2002 s. 1006.

⁴ Ot.prp. nr. 1 2005-2006 pkt. 15.3.

⁵ Ot.prp. nr. 1 2005-2006 pkt. 15.

fremkommer av Lignings-ABC om at det ikke gis fradrag for transaksjonskostnader ved mislykket oppkjøp av aksjer som ville ha vært omfattet av fritaksmetoden.

Skattedirektoratet uttaler følgende:

«Også når oppkjøpsforsøk mislykkes vil fradragsretten for transaksjonskostnadene avhenge av om aksjene ville vært omfattet av fritaksmetoden eller ei. Skattyter har normalt direkte fradragsrett etter skatteloven § 6–1 for transaksjonskostnader ved forsøk på å erverve aksjer utenfor fritaksmetoden. Dersom transaksjonskostnadene derimot er knyttet til forsøk på å erverve aksjer omfattet av fritaksmetoden, vil kostnadene ikke være fradragsberettigede siden aksjer innenfor fritaksmetoden ikke vil gi skattepliktig inntekt, verken i form av utbytte eller gevinst.» (Vår understrekning).

Videre fremgår det:

«Skatteloven § 6–24 er en spesialregel for kostnader med tilknytning til skattefrie aksjeinntekter. Bestemmelsens første ledd gir rett til fradrag for kostnader tilknyttet skattefrie inntekter under fritaksmetoden, og bestemmelsen er dermed et begrenset unntak fra vilkåret om tilknytning til skattepliktig inntekt i skatteloven § 6–1. Unntaket kommer først til anvendelse når skattyter allerede eier aksjene og har hatt kostnader knyttet til skattefritt utbytte eller gevinst. Ifølge forarbeidene vil dette for eksempel være eierkostnader til administrasjon eller strategi. Ervervs- og realisasjonskostnader er ikke fradragsberettigede, jf. § 6£[TS]³24 annet ledd. Det samme vil gjelde for transaksjonskostnader knyttet til oppkjøpsforsøk som mislykkes.» (Vår understrekning).

Skattedirektoratet legger følgelig til grunn at:

- I. Skatteloven § 6–24, 1. ledd kommer først til anvendelse etter at skattyter er blitt eier av aksjene og at bestemmelsen dermed ikke er anvendelig for kostnader ved mislykket oppkjøp,
- II. Skatteloven § 6–24, 2. ledd kommer til anvendelse på transaksjonskostnader ved mislykkede oppkjøp.

Etter vår oppfatning er det ikke holdpunkter verken i lovens ordlyd eller forarbeidene for en slik begrensning. Denne administrative uttalelsen gir kun uttrykk for skatteetatens tolkning av loven og dens forarbeider, og vil i seg selv ha liten eller

ingen selvstendig betydning som rettskilde. På den annen side må en nok forvente at skattemyndighetene vil legge dette synspunktet til grunn inntil det foreligger en rettskraftig dom med motsatt resultat.

Det foreligger i dag ikke rettspraksis som behandler spørsmålet om fradrag for transaksjonskostnader ved mislykket oppkjøp av aksjer innenfor fritaksmetoden. Lovens forarbeider har heller ikke direkte berørt spørsmålet om fradragsrett ved mislykket oppkjøp. Vi må således tolke lovens ordlyd i lys av forarbeidene for å vurdere om det har vært lovgivers hensikt at transaksjonskostnader ved mislykket oppkjøp skal omfattes av fradragsregelen i skatteloven § 6–24 første ledd, eventuelt om disse kostnadene faller inn under andre ledd og dermed ikke er fradragsberettigede.

Ordlyden i skatteloven § 6–24, 1. ledd ligger tett opp til ordlyden i § 6–1. Hensikten med bestemmelsen er at kostnader pådratt ved erverv av skattefrie inntekt innenfor fritaksmetoden likevel vil være direkte fradragsberettigede. Det foreligger ingen begrensning i lovens ordlyd som tilsier at bestemmelsen kun kommer til anvendelse etter at skattyter er blitt eier av aksjene. Bestemmelsen gir et generelt unntak i tilknytningskravet for kostnader som pådras for å erverve skattefrie inntekter etter fritaksmetoden. Dette trekker etter vår oppfatning i retning av at også kostnader som pådras før man er blitt aksjeeier, for eksempel kostnader ved et mislykket oppkjøp, vil være fradragsberettigede.

I forarbeidene⁶ til denne særbestemmelsen er det uttalt følgende:

«Fritaksmetoden for beskatning av aksjeinntekter mv. i selskapssektoren som ble innført med virkning fra og med 26. mars 2004, innebærer at kostnader tilknyttet aksjeinntekter mv. som er skattefrie etter fritaksmetoden, ikke kan føres til fradrag. Dette følger av at den generelle fradragsbestemmelsen i skatteloven § 6–1 bare omfatter kostnader med tilknytning til skattepliktige inntekter. Departementet foreslår å innføre fradragsrett for eierkostnader som ville vært direkte fradragsberettiget for fritaksmetoden ble innført, dvs. løpende eierkostnader med tilknytning til skattefrie aksjeinntekter mv. For kostnader som tidligere ville vært aktiveringspliktige som en del av aksjens kostpris, herunder særlig ervervs- og realisasjonskostnader,

foreslås ingen endring.» (Vår understrekning.)

Før innføringen av fritaksmetoden var selskapsaksjonærer skattepliktige for aksjeinntekter og hadde derfor fradragsrett etter hovedregelen i skatteloven § 6–1 for alle kostnader med tilknytning til aksjeinntekter, herunder også fradragsrett for kostnader ved et mislykket oppkjøp. Vår oppfatning av forarbeidene er at rettstilstanden før fritaksmetoden ble innført ønskes videreført. Dette gjelder uavhengig av om kostnaden pådras før eller etter et aksjekjøp. Slike kostnader skal være fradragsberettigede, men direkte transaksjonskostnader ved gjennomførte aksjeerverv skal aktiveres på aksjens inngangsverdi.

Videre fremgår det av forarbeidene punkt 15.3:

«På denne bakgrunn foreslår departementet at det bør innføres et avgrenset unntak fra regelen i skatteloven § 6–1 som stiller krav om tilknytning mellom kostnad og skattepliktig inntekt. Etter departementets oppfatning bør det avgrenses mot kostnader som skal aktiveres og inngå i aksjens skattemessige kostpris (i samsvar med gevinstberegningsreglene for aksjonærer som ikke er omfattet av fritaksmetoden). Dette er en grensedragnings som er velkjent i ligningspraksis og som dermed ikke reiser nye tolkningsspørsmål. Det foreslås derfor at det innføres fradragsrett for løpende kostnader som er pådratt for å erverve skattefrie aksjeinntekter. Ved å oppstille krav om at kostnadene er pådratt for å erverve inntekt som er omfattet av fritaksmetoden, er det en forutsetning for fradragsrett at det er tilstrekkelig nær sammenheng mellom kostnad og inntekt i samsvar med det alminnelige vilkår for fradrag i skatteloven § 6–1.

Etter departementets forslag skal fradragsretten ikke omfatte kostnader som er aktiveringspliktige for aksjonærer utenfor fritaksmetoden, herunder ervervs- og realisasjonskostnader. Skillet mellom løpende fradragsberettigede eierkostnader og ikke fradragsberettigede kostnader, skal trekkes etter det tradisjonelle skillet mellom direkte fradragsberettigede kostnader og aktiveringspliktige kostnader. Det innebærer at selskapsaksjonær ikke på noe tidspunkt vil ha fradragsrett for ervervs- og realisasjonskostnader som er aktiveringspliktige for aksjonærer utenfor fritaksmetoden.» (Vår understrekning).

⁶ Ot.prp. nr. 1 2005-2006 pkt. 15.

Økonomisk styring og kontroll. Punktum.

(KIT) NERO Foto: Monkey Business

Finales programmer tar over der økonomisystemene stopper, og hjelper deg videre med årsregnskap, noteopplysninger, ligningsoppgaver, skatteberegning, avstemming, dokumentasjon, analyse- og nøkkeltallrapporter, prognoser, grafer, perioderapporter, konsernregnskap, avskrivninger, driftsmiddeloversikt, aksjeoversikt, kontantstrømpoppstilling m.m. I tillegg valideres dataene automatisk mens du arbeider, slik at feilføringer avsløres umiddelbart. Gratis demoversjoner finner du hos www.finale.no.

Forarbeidene legger her forutsetningsvis til grunn at det må være gjennomført et kjøp – et erverv – for at en kostnad skal være aktiveringspliktig. For kjøp som ikke er gjennomført, er forutsetningen derimot at kostnadene er fradragsberettigede. Før innføring av fritaksmetoden var også transaksjonskostnader ved mislykket oppkjøp av aksjer fradragsberettigede som en eierkostnad, jf. juridisk teori.⁷ Dersom lovgiver ønsket å begrense fradragsretten for eierkostnader utover de kostnadene som tidligere har vært aktiveringspliktige, burde dette vært omtalt.

Basert på lovens ordlyd og forarbeidene til skatteloven § 6–24 er det således vår oppfatning at:

- I. Skatteloven § 6–24, 1. ledd kommer også til anvendelse på kostnader som pådras for skattyter blir ev. eier av aksjene. Kostnader ved mislykket oppkjøp er dermed fradragsberettigede.
- II. Skatteloven § 6–24, 2. ledd forutsetter at det er gjennomført et oppkjøp. Først på dette tidspunkt foreligger aktiveringsplikt.

Skatteetatens oppfatning skaper i tillegg en ny grensdragning, ettersom kostnader ved mislykket oppkjøp tidligere var fradragsberettigede. Dette virker også å være i strid med forarbeidene hvor det nevnes at «*Dette er en grensdragning som er vel kjent i ligningspraksis og som dermed ikke reiser nye tolkningsspørsmål*».

I tillegg skaper skatteetatens oppfatning mange bevismessige problemer. I oppkjøps-situasjoner kan det bl.a. fremstå som uklart om kjøper vil kjøpe aksjer i målselskap eller kjøpe innmat. Dersom kjøper kan sannsynliggjøre at det var tale om kjøp av innmat fremfor aksjer, vil kostnadene være fradragsberettigede. Her kan det oppstå mange bevismessige utfordringer i forhold til hva som blir det endelige resultatet. Styreprotokoller og annen dokumentasjon kan i denne sammenheng være relevant, men det er ikke sikkert at kjøper har et bevisst forhold til spørsmålet om fradragsrett når disse dokumentene formuleres.

Et annet problemområde kan være mislykket oppkjøp av aksjer som i utgangspunktet faller utenfor fritaksmetoden, men som på visse vilkår over tid likevel oppfyller kravene til fritaksmetoden. Dette kan være aksjer i normalskattelend utenfor EØS der skattyter eier mer enn 10 % av aksjene og aksjene blir eid i mer enn to år. Vil kostna-

der ved mislykket oppkjøp i disse tilfellene være fradragsberettigede fordi aksjene som utgangspunkt faller utenfor fritaksmetoden, eller må skattyter sannsynliggjøre at aksjene ikke ville bli eid i mer enn to år?

Oppsummert er det vår oppfatning at både lovens ordlyd, lovens forarbeider og retts tekniske hensyn taler for at kostnader ved mislykket oppkjøp vil være direkte fradragsberettigede etter skattelovens § 6–1 jf. § 6–24, 1. ledd.

Ordinær driftskostnad

Som en subsidiær drøftelse, under forutsetning av at § 6–24, 1. ledd ikke er anvendelig, fordi skattyter ikke er blitt eier av aksjene, er det også vår oppfatning at det kan argumenteres for at kostnader ved et mislykket oppkjøp kan anses som en ordinær driftskostnad som er direkte fradragsberettigede etter hovedregelen i skatteloven § 6–1. Dette fordi en ved et mislykket oppkjøp ikke blir eier av aksjer og dermed ikke får skattefrie inntekter.

Dersom oppkjøpet ikke gjennomføres, har skattyter ikke på noe tidspunkt utsikter til å erverve aksjeinntekter som er skattefrie under fritaksmetoden. Å føre transaksjonskostnadene som en skattemessig kostnad kan dermed ikke sies å være i strid med lovens formål. I disse tilfellene må det legges til grunn at oppofrelseskriteriet er oppfylt. I tillegg må det kunne argumenteres med at kostnadene som er pådratt, har et bedriftsøkonomisk formål og at tilknytningskriteriet dermed er oppfylt. At kostnaden rent faktisk ikke leder til en innvunnet inntekt, er i henhold til rettspraksis ikke til hinder for fradragsrett etter skatteloven § 6–1.⁸

Utenlandsk rettspraksis

Tilsvarende resonnerement er lagt til grunn av Høyesterett i Tyskland som avsa en dom 9. januar 2013 (publisert 20. mars 2013) om umiddelbar fradragsføring av kostnader til mislykket oppkjøp av aksjer som falt inn under den tyske fritaksmetoden.⁹

Etter inngåelse av intensjonsavtale mellom partene og etter at kjøper hadde foretatt due diligence, ble oppkjøpet ikke gjennomført. Selskapet fradragsførte kostnadene til undersøkelsene som direkte fradragsførte kostnader. De tyske skattemyndighetene aksepterte halvparten av kostnadene som generell forretningsrådgøring og/eller strategisk planlegging, men krevde at

den andre halvparten ble kapitalisert som kjøpskostnader og dernest avskrevet som en mislykket investering. Ettersom den mislykkede investeringen var i aksjer som falt inn under fritaksmetoden, fikk ikke selskapet skattemessig fradrag for transaksjonskostnadene.

Den tyske Høyesterett tok ikke stilling til om due diligence-kostnader skulle aktiveres på kjøpsobjektet. I stedet inntok Høyesterett det standpunktet at disse kostnadene ikke kunne aktiveres ettersom oppkjøpet ikke ble gjennomført. De uttalte at siden den potensielle kjøperen ikke på noe tidspunkt hadde eierrettigheter til oppkjøps-selskapet, hadde selskapet aldri eid en aksje. Kostnadene som ble pådratt som følge av et mislykket forsøk på å kjøpe aksjer, var derfor løpende driftskostnader, og således umiddelbart fradragsberettigede. Høyesterett uttalte videre at dette var i samsvar med lovens formål. I det tilfellet at transaksjonen ikke ble gjennomført, var det ikke på noe tidspunkt utsikter til å tjene skattefrie aksjeinntekter, og dermed ikke noe misbruk av retten til å føre kostnaden som skattemessig fradrag.

Fritaksmetoden i Tyskland gjelder tilsvarende som i Norge for aksjer som blir solgt av et selskap.¹⁰ Tyskland innrømmer ikke fradragsrett for tap og kostnader for aksjer innenfor fritaksmetoden. Etter vår oppfatning er dommen derfor relevant for tolkningen av de norske bestemmelsene, og underbygger at kostnader ved mislykket kjøp av aksjer som ville falt innenfor en fritaksmetode, skal komme til direkte fradrag.

Sluttbemerkninger

Kostnader knyttet til oppkjøp som ikke blir gjennomført, er etter vår oppfatning direkte fradragsberettigede, selv om det dreier seg om aksjer som ville ha vært omfattet av fritaksmetoden. Skattedirektoratet legger etter vår oppfatning til grunn en feil tolkning av bestemmelsene i § 6–1 og § 6–24 når direktoratet uttaler at transaksjonskostnader ved mislykket oppkjøp av aksjer som ville ha vært omfattet av fritaksmetoden, aldri vil komme fradrag. En avklaring av dette tolkningsspørsmålet vil vi antagelig først få når en skattyter endelig tar en slik sak til domstolene. Dersom en skattyter velger å fradragsføre kostnader til mislykket oppkjøp, vil vi anbefale å lage et vedlegg til selvangivelsen hvor det redegjøres for faktum samt hvordan kostnaden er behandlet skattemessig.

⁸ Rt. 2007 s. 1822 og Rt. 2009 s. 1473.

⁹ 1 R 72/11.

¹⁰ KStG (K. Steuergesetz) § 8b.